

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra HERR PANTHAKAKS HISTORIE

Citation: Ewald, Johannes: "Johannes Ewalds samlede skrifter", i Ewald, Johannes: *Johannes Ewalds samlede skrifter*, Gyldendal, (1969), s. 57. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-ewald06val-shoot-idm140353512181648/facsimile.pdf> (tilgået 20. september 2021)

Anvendt udgave: Johannes Ewalds samlede skrifter

Kammer-Tjeneren fortalte sin Herre, Marquien af V*** det ved Afklædningen. og skjønt det var silde, og denne gamle Herre allerede vilde have gaaet til Sengs, kunde han dog ikke staae den Begjærlighed imod, at høre noget, der var saa umenneskeligt og latterligt, med alle sine Omstændigheder — Han lod derfor den fremmede meget høflig bede, at han vilde umage sig op til ham; og denne adlydede med Glæde — Dog undsaae han sig noget ved sin Dragt, der dog, om man skal troe Historien, havde fordm udgjort en Deel af Portnerens Søndags-Klæder, da han saa sig i et prægtigt Gemak hvor hundrede Lys syntes at spille i de venetianske Speyle, og ligesom om Kap hvert Øyeblik at vise ham den stærke Contrast, imellem en udplyndret Jydsk Student og en rig Excellence — Hans Frygtsomhed og tvungne Miner røbede denne Undseelse saameget at Marquien mærkede det — Men han havde heller ikke mærket det, førend han med al den ømme Varsomhed, al den betænksomme den lidetiarmende, den umærkelige Høflighed, alle de menneskekjærlige Miner, som ere saa naturlige hos en Hofmand, og saa fortryllende hos alle Stands-Personer, vidste at opmuntre sin Gjæst — Langtfra, som en af vore tykke Borgere, der har meere end de kan fortære, eller som en af vore suurseende Pedanter, eller som en af de Helgene, der sukker af Opblæselse. og beklager af Had, at nedsaae ham med en eneste fornærmende, eller uoverlagt Anmærkning, nedlod han sig paa saa fin en Maade meere og meere til ham, at den gode Panthakak ikke vidste andet, end at det var ham, der steeg op til hans Excellence. Det er en bedrøved Leylighed, sagde Marquien, som jeg har at takke for den Fornøylelse, at see en artig Udlænder, || en Dansk, som jeg hører, og en lærd Mand i min Eremitage — De er ja fød i Dannemark? —

Ja Deres Excellence — I Sønder-Jylland i F***